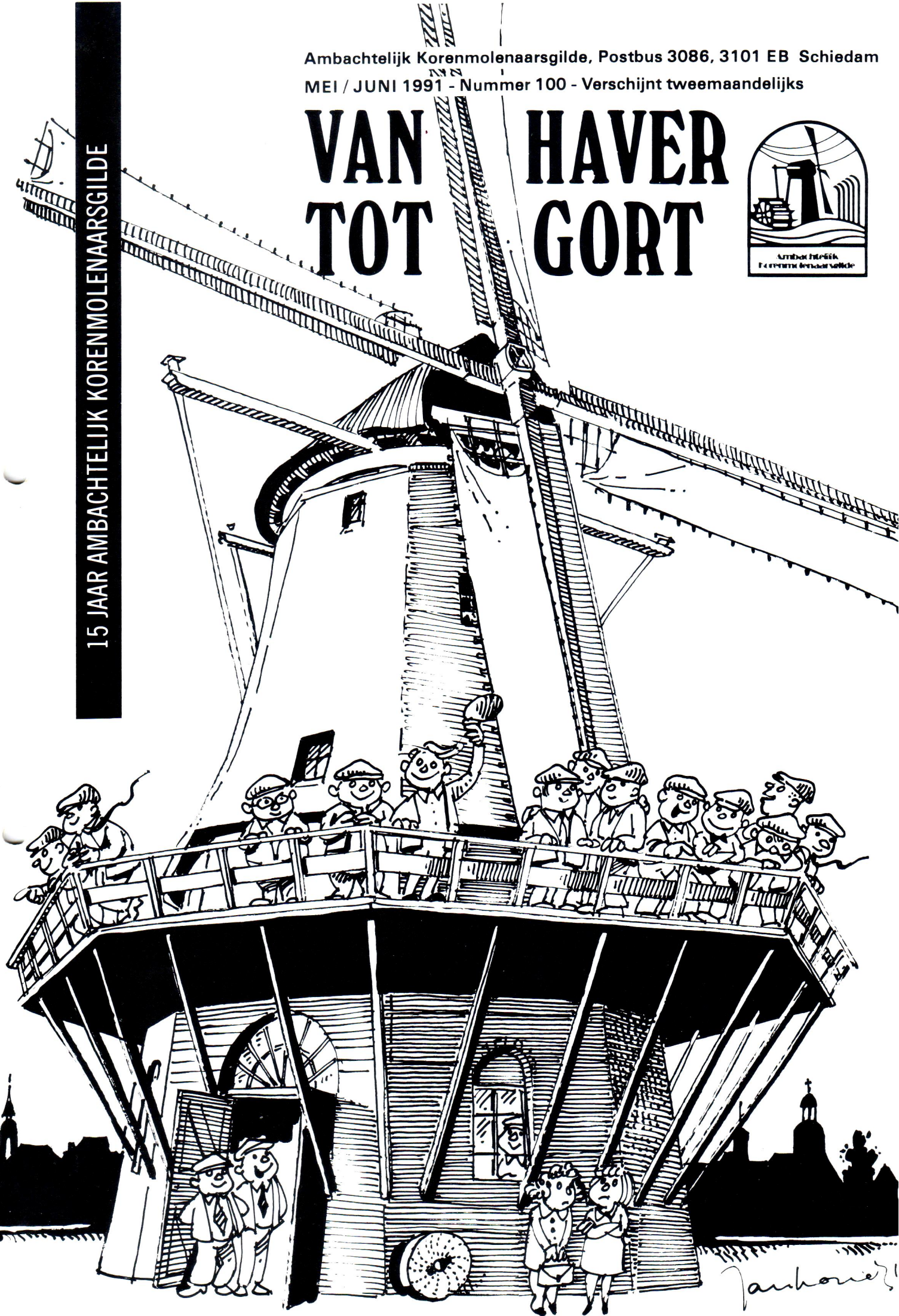
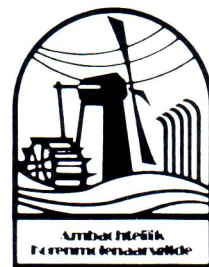


Ambachtelijk Korenmolenaarsgilde, Postbus 3086, 3101 EB Schiedam  
MEI / JUNI 1991 - Nummer 100 - Verschijnt tweemaandelijks

15 JAAR AMBACHTELIJK KORENMOLENAARSGILDE

# VAN TOT HAVER GORT



# KOREN OP ONZE MOLEN

Na 1900 zijn er nauwelijks nog nieuwe korenmolens gebouwd met als doel te malen voor mens en dier. Er is in die periode veel veranderd; twee grote oorlogen schudden de wereld door elkaar en ontwikkelingen in technologie, economie en op vele andere gebieden leken wel in een stroomversnelling te zijn geraakt. Opmerkelijk is dan het feit dat een vrij jonge vereniging van wind- en watermolenaars haar derde lustrum viert.

Uit een bundeling van idealisme, realiteitszin en toenemende kansen ontstond 15 jaar geleden het Ambachtelijk Korenmolenaarsgilde, met als doel het voortbestaan van het ambacht dat ons allen bindt.

Veranderingen van het consumptiepatroon binnen de samenleving speelden de molenaar, in samenwerking met de bakker, in de kaart. Een tendens naar gezonde voeding en een hang naar nostalgie was koren op onze molen. Het aantal nieuwe molenaarsbedrijven groeide en de gemiddelde leeftijd van de bij het gilde aangesloten molenaars daalde.

Door de aandacht te besteden aan kwaliteitsaspecten van de grondstof en het produkt, reclamemateriaal te ontwikkelen en middels interne opleiding zorg te dragen voor de benodigde vakbekwaamheid, was het deelnemerschap van het AKG voor menig bestaand en startend molenaarsbedrijf een vanzelfsprekendheid. De activiteiten van de stichting maakten het in 1990 noodzakelijk de stichtingsvorm om te zetten in die van een vereniging.

Stil staan bij een tijdsmeilpaal doet ons een blik werpen in

het verleden maar ook naar de toekomst. Zo zal het voor startende molenaarsbedrijven niet eenvoudig zijn om van de grond te komen, te meer daar bestaande bedrijven reeds een "voorsprong" hebben opgebouwd in kennis, kapitaal en naam. In begeleiding van ambitieuze debutanten blijft voor ons derhalve een taak weggelegd.

Door onze manier van werken zijn wij aangewezen op eerste klas grondstoffen. Het voorhanden blijven en testen van deze grondstoffen is voor de molenaar een zaak van "levensbelang". Het gilde dient zich daarvoor in de toekomst nog verder in te spannen.

De molenaars verkopen volwaardige produkten waar een goede markt voor is. Het communiceren en handelen op deze markt vraagt van de ambachtelijk molenaar, enthousiast over zijn molen en zijn produkt, wel de middelen dit op een goede manier mogelijk te maken.

Op het gebied van promotie en presentatie zal het gilde haar leden zoveel mogelijk steunen, toch blijft een molenaar in de eerste plaats een zelfstandig ondernemend persoon waarvan zeer veel moet uitgaan om succes het boeken.

Het prijst een ieder dat ondanks dit individualistische karakter zeker een gevoel van collegialiteit het gilde deze 15 jaar mede heeft gesteund.

Collega-molenaars, gefeliciteerd met het 15-jarig bestaan van uw vereniging.

Jan G. Tollenaar, voorzitter

## Wat de korenmolenaar de bakker te bieden heeft

Eeuwenlang, tot aan de opkomst van de grote meelfabrieken, bestond er geen hechtere band dan die tussen molenaar en bakker. Tot de dertiger jaren waren honderden molens in het land in vol bedrijf en de molenaars maalden elk windje af om aan de vraag van de bakkers en hun klanten te voldoen. Daarna viel het stil op de molens. Pas sinds de jaren zeventig is er weer iets op gang gekomen, dat in elk geval de wind- en waterkorenmolenaars als heel mooi ervaren. En niet eenvoudig...

We kunnen wel doen alsof de tijden van weleer zijn teruggekomen nu opnieuw tientallen molenaars in staat zijn hun boterham te verdienen met het leveren van maalprodukten aan de bakkerij, maar we weten dat het niet zo is. De eisen van de bakker zijn veel hoger opgeschroefd. De bakker wil kwaliteit en daarbij ook nog konstante kwaliteit. En hij heeft een natuurlijke vrees, dat de molenaar nu precies in de levering

van een konstante kwaliteit te kort schiet.

De bakker hoeft echter niet bang te zijn. De vakmolenaar van vandaag weet wat van hem gevraagd wordt en hij doet er alles aan om aan die vraag te voldoen. Hij is er op gebrand — uit het besef dat dat in zijn eigen belang is — om zó in te kopen, dat er zo weinig mogelijk schommelingen zitten in datgene wat hij de bakker levert. Hij maakt gretig gebruik van zijn eigen molenlaboratorium en hij verdiept zich in de kwaliteitsaspecten van zijn beroep ten aanzien van bakaard, eiwitgehalten en ga maar door.

De bakker mag dus een konstante kwaliteit van de korenmolenaar verwachten. Dat is het basis-idee. Maar er komt iets bij. En dat is de exclusiviteit die de wind- en watermolenaar kan bieden. Molenmeel en molenbloem zijn produkten waarmee de bakker niet alleen een perfect dagelijks brood kan bakken, hij

heeft er grondstoffen mee in huis die hem in staat stellen met iets aparts te komen.

Zo'n apart baksel van molenmeel en/of molenbloem heeft heel sterke kanten. De herkomst is zeer sympathiek en roert bij onze landgenoten een snaar: alle Nederlanders 'hebben iets' met molens. Daarnaast is de verwerking ambachtelijk en puur-natuurlijk. Dat appelleert aan gezondheidsgevoelens en zorg voor het milieu en de natuur. En tenslotte is molenbrood apart door zijn donkere kleur en zijn granige smaak. Werkelijk, met een apart molenbroodje scoort de bakker in de ogen van zijn klanten: er zijn legio voorbeelden van.

Nu het Korenmolenaarsgilde zijn 15-jarig bestaan viert mag er zeker aan de bakkerij een beroep uitgaan om het produkt van de korenmolen te waarderen. Tot voordeel van bakker én molenaar.

# WE MAKEN AL WEER 15 JAAR GESCHIEDENIS

*Optimistisch of overmoedig? Visionair en/of kippen zonder kop? Dat soort vragen rezen, toen in de jaren zeventig enkele mensen steeds meer kansen zagen voor het oprichten van een organisatie van wind- en waterkorenmolenaars. Het was, vonden die enkelingen, toch al te dol dat de Rijksdienst voor de Monumentenzorg aan de lopende band molens restaureerde, die vervolgens werkloos gingen staan wachten op het moment dat ze aan een volgende beurt toe waren. Wat is er de zin van om een werktuig weer totaal op te knappen, als je het niet zijn bestemming teruggeeft?*

*Het moest, zo dachten die voortrekkers, bovendien toch mogelijk zijn, om die wind- en watermolens voor een zeker deel weer in bedrijf te krijgen. Want de vraag naar volkorenbrood was explosief aan het toenemen. Waar kon een mens zijn volkorenboterham beter van betrekken dan van het meel van een milieuvriendelijk werkende molen? De korenmolen moest opnieuw een levend bedrijf worden en niet alleen maar een cultuurmonument uit een rijk verleden blijven.*

Vijftien jaar geleden, in 1976, kregen de optimisten hun zin. Ze hadden gepraat en geworven, oude rotten warm gemaakt voor het idee. Want dat was vóór alles nodig, dat er een zo breed mogelijk draagvlak kwam voor de groep die als Stichting Ambachtelijke Korenmolenaarsgilde het licht zag. Waar iedereen het over eens was, was dit: het is nu of nooit meer. Op dat moment zijn er nog een paar handjesvol oudere vakbroeders, die hun kennis en kunde kunnen overdragen op een jongere generatie. Dán nog wachten zal zeker betekenen, dat er van de fijne knepen van het vak weinig zal worden overgeleverd.

## Eigenwijze mannen

Het hadden er méér kunnen zijn. Maar mulders zijn eigenwijze mannen. En zeker in 1976 kunnen velen nauwelijks geloven in de prachtige visie van de



aanstokers. Waarom zou juist dán die neergaande lijn in de ambachtelijke maalderij kunnen worden omgebogen? Gelukkig zijn er andere aartsvaders uit het beroep die het nog een keertje willen wagen. Die hun goede diensten aanbieden, die in touw gaan om de prille club van de grond te krijgen. En zo ziet Frans Gunnewick, die zichzelf zo graag 'het muldertje van Vragender' noemt, zich tot zijn eigen verbazing tegenover hoge ambtenaren op het ministerie van economische zaken in Den Haag zitten. Hij moet er geld helpen lospeuteren, maar kijkt door het gangraam spijtig naar buiten: wat een mooie wind om te malen! De toezegging voor subsidie komt, maar de geldstroom zelf laat nog even op zich wachten. Op 2 februari 1977 maakt het gilde zich op de Bökkers Mühle in Olst aan den volke bekend. Het levert ons heel wat 'free publicity' op met artikelen in allerlei kranten en bladen. Met die stukken in de hand kun je als molenaar met een gerust hart op bakkers afstappen om ze als klanten te winnen. In dat opzicht neemt een ambachtelijk broederverbond in de bakkerij het voortouw: een aantal deelnemers van ons gilde

*Een molenbroodje dat herkenbaar is als komend van een échte korenmolen...*

sluit contracten met groepen Echte Bakkers af. Die beloven een vaste hoeveelheid meel van de molens af te nemen als de molenaars daarvoor in de plaats toezeggen hun een vorm van alleenrecht op dat molenmeel te geven. Voor menig startend molenbedrijf is die band met de Echte Bakkers een opsteker van jewelste.

## Verplichte meelkeuring

In augustus heeft het bestuur meer dan alleen maar een flauwe notie hoe het een verplichte meelkeuring voor de molenaars zal opzetten. Er is een werkgroepje geïnstalleerd, dat zich gaat buigen over de manier waarop dat vorm moet worden gegeven.

Twee maanden later zien Adrie Peereboom en de bakkers, die het meel van zijn molenbedrijf 'De Hoop' in Wervershoof gaan afnemen, de staatssecretaris van economische zaken hoogstpersoonlijk de vang lichten voor een hernieuwde start. Een zeer slimme

zet, omdat van hém het ontwikkelingsgeld moet komen voor het AKG.

Zoetjesaan doet nu ook het molenbrood-ouweltje zijn intrede. Het idee erachter is, dat echt alleen écht is als dat er ook op staat. Om te voorkomen dat allerlei gewiekste mensen aan de haal gaan met het molenmeel-concept is dat ouweltje een goede garantie voor de bakkers die ermee willen werken. Zo wordt molenbrood dankzij het ouwel ook gegarandeerd echt. Tezelfdertijd is het certificaat van deelname gereedgekomen en elke aangesloten mulder krijgt er een, uitgesplitst naar meesters, gezellen en leerlingen. Je bent per slot van rekening een gilde of je bent het niet...

## Sprekend rapport

We zijn een jaar verder als onze werkgroep 'bedrijfs-economie' weer eens op het ministerie is geweest om onze zaak te bepleiten en toe te lichten. We hebben in Den Haag een sprekend rapport neergelegd, waarin al onze noden keurig zijn gerubriceerd. We willen niet veel, maar wel graag een dikke ton om één eerste klap uit te delen. Het is een kwestie van volhouden, zoals het ook een doorzettings-zaak is waarmee de werkgroep keuring worstelt. Medio 1978 liggen de keuringscriteria evenwel keurig vast.

Op 30 september '78 vindt Frans Gunnewick het welletjes en draagt zijn voorzittershamer over aan Jan Jochijms uit Groesbeek. Het wordt '79 en in de vroege maanden van het jaar vriest het waterrad van de Volmolen in Epen vast. Medio dat jaar hebben we iets nieuws: regionale vergaderingen. Op drie mooie junidagen komen we bijeen in Zuidbarge, Valkenswaard en Schiedam. We zien veel nieuwe gezichten en dat maakt het ook zinvol te praten over de rol van de oudere molenaars bij het vormen van een nieuwe generatie vakbroeders. Jochijms zaait



*Aan belangstelling ontbrak het nooit op de landelijke bijeenkomsten. En druk is het op de dagjes uit, hier aan de voet van de Radewijker molen van collega Ter Voorde in het najaar van 1984.*

het zaad en dat komt later op: het aantal aanmeldingen groeit gestadig.

## We krijgen subsidie

Eindelijk! In november 1979 kunnen we melden dat het ministerie goedgunstig heeft beschikt op onze subsidieaanvraag. We krijgen 105.000 gulden voor een afgerond pakket activiteiten. Belangrijkste onderdelen: een uitgebreide voorlichtingsactie, activiteiten in de richting van de bakkerij en ons lijfblad in een ogelijker vorm.

*In 1981 werden in Wageningen verschillende 'meestertitels' uitgereikt. Hier doet voorzitter Jan Jochijms dat aan de Schiedamse molenaar Rob Batenburg, onder goedkeurend toekijken van de Maaslandse molenaar Noordhof en dé stimulator van het AKG, Jos Gunneweg.*



In april 1980 heeft VAN HAVER TOT GORT een nieuw profiel. Het eerste nummer gaat in vele honderden exemplaren ook naar bakkers toe, ter kennisgeving. Twee nummers verder kunnen we schrijven, dat de kwaliteitscontrole nu toch heus van start gaat. Voor die eerste keer bovendien op kosten van de club. Het AKG meent dat de aangesloten molenaars kwaliteitsprodukten dienen te leveren. Over kwaliteit moet worden gewaakt. Zo lang we niet over een eigen laboratorium beschikken, moet het TNO in Wageningen voor ons de proeven doen. Een maand later vragen we de molenaars adressen van bakkers te leveren. Die bakkers krijgen dan een fraaie brief, waarna de mulders zelf de gelegde contacten moeten afronden met het aanreiken van een monster meel.

In de lente van 1981 geven we de particuliere verkoop een injectie door middel van een 'molendagblad'. Het is een krant met een algemeen gedeelte en een voorpagina die elke molen op het lijf is geschreven. Een twintigtal bedrijven doet mee en, horen we later, heeft er ook profijt van.

De resultaten van de kwaliteitscontrole komen vrij. De kwaliteit is in het algemeen niet slecht, maar echt geweldig is-ie evenmin. Enkele mulders blijken flink te hebben misgekleund. Er worden gesprekken gevoerd en die scholing werpt snel vrucht af.

Op 6 oktober 1981 vieren we ons eerste lustrum. We doen het in Wageningen vlakbij de molen De Vlijt. Getuigschriften aan nieuwe meesters en gezelschapsmolenaars worden uitgereikt. We lanceren ons nieuwe lesschrift en houden een prachtige fototentoonstelling ten doop.

## Omzetten stijgen

Opnieuw verhuist de voorzitterskamer, nu naar de handen van Matthieu Schraven. Een enquête gehouden in 1980 wijst uit, dat per molen de omzet is gestegen met 2 procent (in vergelijking met '79). Het aantal molens dat zich vooral richt op het malen voor de bakkers stijgt in dat jaar van 24 naar 25. In de detailverkoop wordt algemeen een meeropzet van 13 procent geregistreerd.

Najaar 1982 is de subsidiekraan vrijwel aan zijn laatste druppeltjes bezig. De vraag is dus hoe het verder moet. Geconstateerd wordt dat de mulders wel ingenomen zijn met het werk van hun gilde, maar toch sporadisch de eigen schouders aanbieden. Wat Van Haver Tot Gort betreft zetten we de tering naar de nering: het blad gaat elke twee maanden verschijnen.

In april '83 verzinnen we naast de nationale molendag een korenmolendag. Het wordt de eerste zaterdag in september. Ook kondigt het bestuur aan, dat het molenschild alleen thuis hoort op de molens waar tenminste een ton meel per week wordt gemalen. Embleemgerechtigde deelnemers worden verplicht deel te nemen aan de meelkeuringen. Als in oktober de deelnemersvergadering in Maarsbergen wordt gehouden zwaait Hans Dobbe met de voorzitterskamer. Hij pleit voor meer deelnemers en voor meer activiteit.

Dat gaat lukken. Voorjaar '84 gonst het in de geleerden weer van de bedrijvigheid. Er wordt ook veel werk verzet: detailverkoop, gezamenlijke graaninkoop, organisatie van korenmolendag, de vakcursus - samen met het Gilde van Vrijwillig Molenaars - en nieuwsoortige keuringen. Dan worden de eerste stappen gezet voor de inrichting van het eigen laboratorium. Jan Pijnappel gaat tarwes analyseren op valgetal, vocht en sedimentatiewaarde. Nieuw zijn ook de dagjes-uit: samen pierewaaien. September '85 gaat de vakcursus in Wageningen van start, een goed initiatief naar blijkt, waar veel animo voor bestaat.

## WOEB van start

In 1986 zijn we tien jaar. We tigen ervoor naar Olst om op historische grond onze geboorte te vieren. We introduceren er met enige tam-tam ons nieuwe broodje: de Zeventiender. Het

dan komende jaar beginnen we met het stichten van een clubje binnen de club: WOEB, werkgroep ons eigen belang. We geven er een impuls mee aan de



*Een band met de ambachtelijke bakkers is voor de deelnemende molenaars van levensbelang. Dat weet bijvoorbeeld Adrie Peereboom in Wervershoof, hier demonstratief bezig vers volkorenmeel af te leveren in Haarlem.*

*Het molenlaboratorium, een van de verworvenheden van de laatste jaren.*



reklame-activiteiten van de deelnemende mulders. Wie iets aan zijn omzet wil doen moet mee-praten en mee-betalen, dat is het (gezonde) uitgangspunt. Zomers blijken we goed te hebben gemalen. Daarvan spreken de analyses in eigen beheer.

Per 1988 hebben we een nieuwe voorzitter, Marcel Koop, en stapte Hans Dobbe uit die functie. Ook een ander 'instituut' verlaat ons: secretaresse Gerda Leemburg, die twaalf jaar actief was.

We beginnen dichterbij te komen. We zijn in maart-april 1989. Het is de tijd dat de molen De Vrijheid, nauw verbonden met de geschiedenis van ons eigen gilde, zijn vijftien-jarige renaissance herdenkt. Om die tijd beginnen er vaste plannen te groeien het gilde om te zetten van stichtings- naar verenigingsvorm. Dat zal heel wat voeten in de aarde hebben. Het is extra werk voor het bestuur, dat het in deze tijd toch al niet al te stil heeft omdat er van alles gaande is: bezige baasjes die molenaars! Studiemiddagen, WOEB-activiteiten, dagjes-uit en ga maar door. En zeker nu we echt vereniging zijn, dienen alle mulders tweemaal 's jaars ter vergadering te komen.

We zijn er haast. In de herfst van 1990 wordt Jan Tollenaar onze praeses. Onder zijn leiding zullen we dit jaar, het jaar van het derde lustrum, aangrijpen om opnieuw met volle kracht vooruit te gaan. Collegiaal samenwerkend om tot betere resultaten te komen.

J.H.



# 'MOLENGALERIJ'

*Molenmeel – dat waait niet meer over! Om die slogan kracht bij te zetten presenteert de honderdste uitgave van VAN HAVER TOT GORT de galerij van de bij het AKG aangesloten molenaarsbedrijven. Van de hier afgedrukte molens zijn er haast veertig bedrijfsmatig in touw. Zij produceren meer dan een ton aan maalprodukten per week en zijn gerechtigd het embleem van het AKG voor reklamedoeleinden te gebruiken. De resterende molens hebben dat voorrecht (nog) niet.*



**DE HOOP** - Stiens (Fr.) <sup>3</sup>  
 In bedrijf sinds 1980  
 Molenaars G. Klijnstra en J. Clossen



**DE ZWALUW** - Birdaard (Fr.) <sup>5</sup>  
 In bedrijf sinds 1988  
 Molenaar J. Tollenaar



**AEOLUS** - Oldehove (Gr.) <sup>5</sup>  
 In bedrijf sinds 1920.  
 Molenaars P. Reitsema, J. Reitsema



**JOESWERT** - Feerwerd (Gr.) <sup>4</sup>  
In bedrijf sinds 1979  
Molenaar R. Wassens



**DE VLIJT** - Diever (Dr.) <sup>3</sup>  
Molenaar M. Noordhoek



**ZELDENRUST** - Zuidbarge (Dr.) <sup>4</sup>  
Anno 1857. Weer in bedrijf sinds 1974  
Molenaar J. Omvlee



**DE ZWALUW** - Hogeveen (Dr.) <sup>4</sup>  
In bedrijf sinds 1988  
Molenaar H. Valkenhoff



**DE HOOP** - Kropswolde (Dr.) <sup>4</sup>  
Molenaar J.J. Pot <sup>Gr.</sup>



**PAIZER MEUL** - Peize (Dr.) <sup>5</sup>  
Molenaar P. Koning



**WINDLUST** - Radewijk (Ov.) <sup>4</sup>  
Anno 1867. Steeds in bedrijf.  
Molenaars J. ter Voorde, J. Nijeboer,  
T. Moes



**DE LELIE** - Ommen (Ov.) <sup>4</sup>  
Molenaar A. Wolters



**DE ZUIDMOLEN** - Groesbeek (Gld.) <sup>5</sup>  
Anno 1857. Steeds in bedrijf.  
Molenaar P. Jochijms



**DE VIER WINDEN** - Vragender <sup>3</sup> (Gld.)  
Anno 1882. Steeds in bedrijf.  
Molenaars Fr. Gunnewick, H. Klein  
Gunnewick, G. Pijnappel



**OP HOOP VAN BETER** - Ingen <sup>5</sup> (Gld.)  
Anno 1893. Weer in bedrijf sinds 1986.  
Molenaars B. v.d. Voet, J. Schober



**DE HOOP** - Oud-Zevenaar (Gld.) <sup>1</sup>  
Anno 1840. Weer in bedrijf sinds 1963.  
Molenaars J. Pijnappel, H. Venhorst,  
J. Jansen



**HACKFORTERMOLEN** - Vorden <sup>4</sup> (Gld.)  
Molenaar F. Limbeek



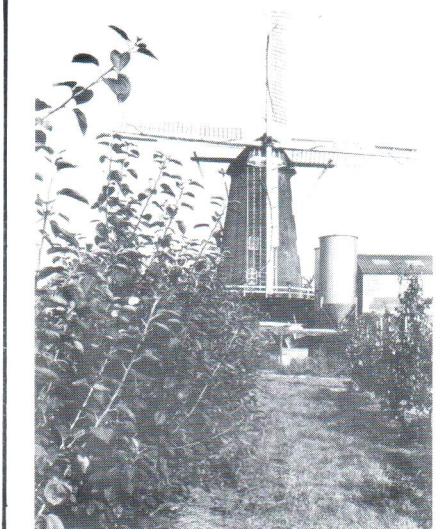
**DE VLIJT** - Wageningen <sup>612</sup> <sup>5</sup> (Gld.)  
Anno 1879. Weer in bedrijf sinds 1979  
Molenaars H. Dobbe, E. Top.



**JOANNUSMOLEN** - Heumen <sup>NR</sup> <sup>5</sup> (Gld.)  
Molenaar W. Thönissen



**DE WITTE MOLEN** - Nijmegen <sup>(Gld.)</sup> <sup>5</sup>  
Anno 1760. In bedrijf sinds 1981.  
Molenaars P. Sturkenboom, H. Titulaer,  
W. Tummers



**SARA CATHARINA** - Kerkdriel (Gld.) <sup>1</sup>  
Molenaar A. van Korlaar



**DE HOOP** - Wervershoof (N.H.) <sup>5</sup>  
In bedrijf sinds 1977.  
Molenaars A. Peereboom, E. Dudink,  
A. Mes, O. Mes.





**DE ROODE LEEUW** - Gouda (ZH) <sup>5</sup>  
Anno 1727. Weer in bedrijf sinds 1986  
Molenaar M. Koop.



**DE VRIJHEID** - Schiedam (ZH) <sup>4</sup>  
In bedrijf sinds 1974.  
Molenaars C. den Uyl, F. Kroon, J. Kies,  
L. Sprong, C. Notenboom.



**DE HOOP** - Zoetermeer (ZH) <sup>4</sup>  
In bedrijf sinds 1986.  
Molenaar Th. v.d. Berg



**AEOLUS** - Vlaardingen (ZH) <sup>5</sup>  
Anno 1790. Weer in bedrijf sinds 1977  
Molenaars N. en N. Boekestijn,  
M. Zuiderwijk, E. Richel. P. v.d. Windt



**DE HOOP** - Wolphaartsdijk (Z.) <sup>5</sup>  
Anno 1808. Steeds in bedrijf.  
Molenaar J. de Visser



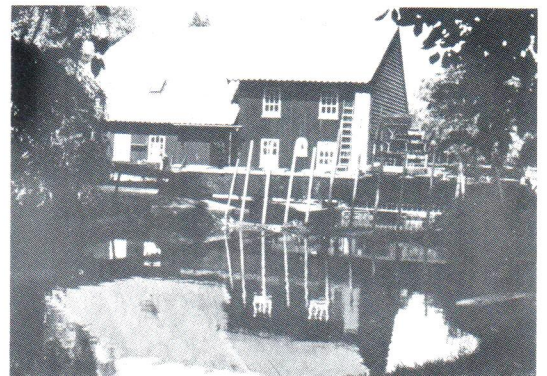
**BRASSERS MOLEN** - Biggekerke (Z.) <sup>3</sup>  
Anno 1712. Steeds in bedrijf.  
Molenaars A. Brassers, Sj. Brassers,  
W. Roose



**DE ONDERNEMING** - Wissenkerke (Z.) <sup>3</sup>  
In bedrijf sinds 1980.  
Molenaars T. Mulder, A. Verhage



**EMMA** - Nieuwkuijk (N.Br.) <sup>5</sup>  
Anno 1886.  
Molenaar A. Rombouts



**DOMMELSE WATERMOLEN** - Valkenswaard  
Molenaar M. v.d. Eijnden



4

**DE HOOP** - Bavel (N.Br.)  
Anno 1865. In bedrijf sinds 1978  
Molenaar J. van Riel



4

**DE AREND** - Terheyden (N.Br.)  
Anno 1742. Weer in bedrijf sinds 1981  
Molenaar H. Schippers



3

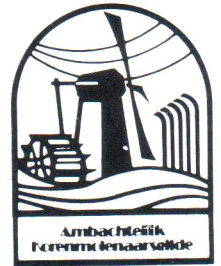
**DE HEIMOLEN** - Bosschenhoofd (N.Br.)  
Molenaar Th. Franken



**VOLMOLEN** - Epen (L.)  
Weer in bedrijf sinds 1976.  
Molenaars G. Kroonen, H. Kattenbeld



**GRATHEMER WATERMOLEN** - Grathem (L.)  
Molenaar L. Gielen



*Niet-embleemgerechtigde deelnemers malen met de volgende molens:*



5

**DE BATENBURGSE MOLEN** - Batenburg  
Weer in bedrijf sinds 1984. (GLD)  
Molenaar H. Titulaer



3

**DE OUDE KNEGT** - Akersloot (N.H.)  
Weer in bedrijf sinds 1980  
Molenaar P. Huygens



3

**DE VRIENDSCHAP** - Weesp (N.H.)  
Molenaar W. Pfeiffer



5

**DE HOOP** - Ouddorp (Z.H.)  
Molenaar P. Voogd



3

**MOLEN VAN KLOETINGE** (Z.)  
Anno 1704.  
Molenaars P. Mans, M. Verhulst



3

**MARIAMOEN** - Haps (N.Br.)  
Molenaar P. Peters



(Gld) 4

**DE MAAGD** - Hulshorst  
Weer in bedrijf sinds 1990  
Molenaar G. Amersfoort



4

**ZELDENRUST** - Lith (N.Br.)  
Molenaar C. van Stiphout



3

**DE AHREND** - Wouw (N.Br.)  
Anno 1811.  
Molenaars J. Potters, D. Meinsbroek



4

**DE ROOSDONCK** - Nuenen (N.Br.)  
Molenaar P. van Bussel



(NB)

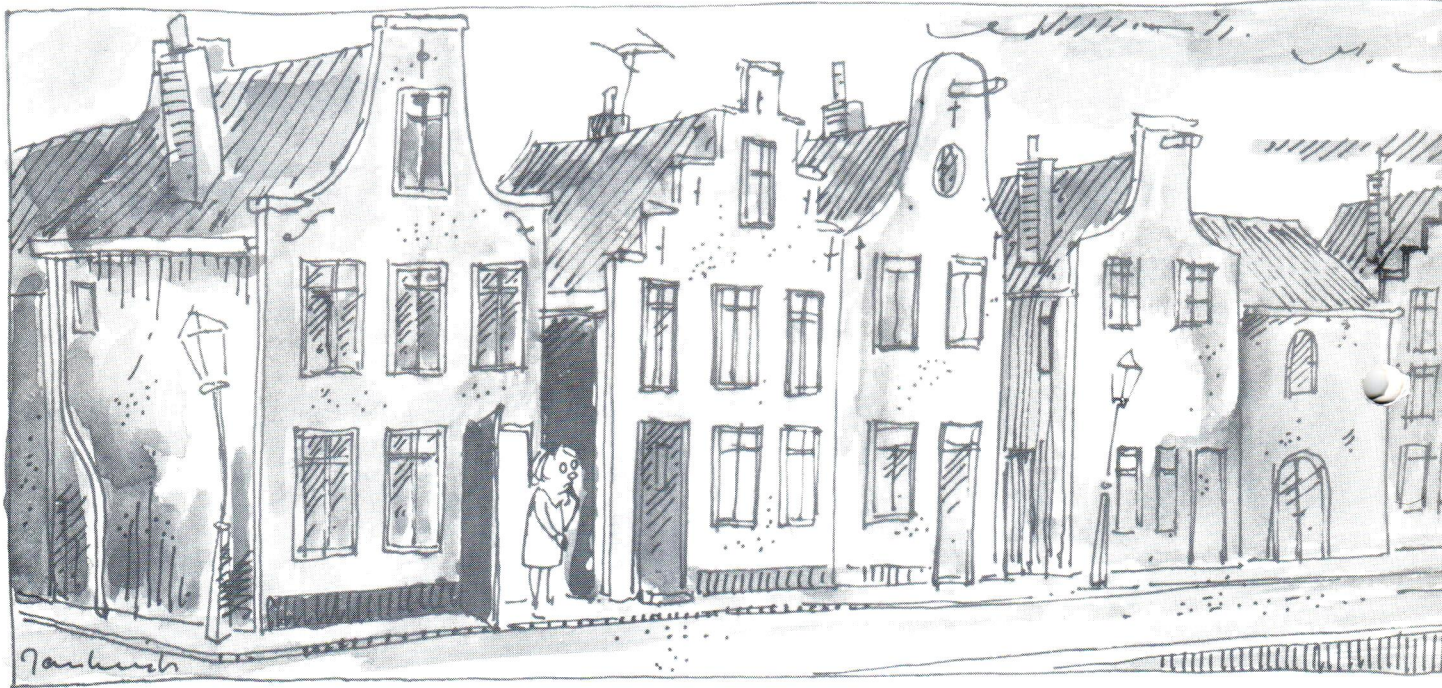
**COLLSE WATERMOLEN** - Eindhoven  
Molenaar E. van Bussel



4

**DE HOOP** - Zierikzee (Z.)  
Anno 1850. Weer in bedrijf sinds 1982  
Molenaar T. v.d. Bok

# Vier molenaarsvrouwen over hun frustraties en 'Ik loop nog héél ev



*De ambachtelijke wind- en watermaalerijen van de ondergang redden, dat was uiteindelijk de echte drijfveer achter het initiatief dat vijftien jaar geleden leidde tot de stichting van het Ambachtelijk Korenmolenaarsgilde. Nu, in 1991, mag je de doelstelling gehaald noemen. Er is een nieuwe generatie vakmolenaars en veel nieuwe molenaarsbedrijven zijn van de grond gekomen.*

*Natuurlijk beseffen we terdege, dat daar op alle mogelijke terreinen zeer veel energie in is gestoken. Maar in al die vijftien jaar is nooit met een woord gerept over één krachtbron, zonder het succes beslist was uitgebleven: de molenaarsvrouw. Malen met de molen – allemaal goed en wel, maar hoe denken de molenaarsvrouwen daarover?*

*Speciaal voor dit lustrumnummer beleggen we een rondetafel-conferentie ten huize van Suzan Wasser, de vrouw van de Wageningse molenaar Hans Dobbe. De andere deelneemsters zijn Adrie Zoutendijk, vrouw van Cock den Uijl uit Schiedam, Marian Tollenaar, de vrouw van Jan Tollenaar uit Birdaard, en mevrouw Dina Jochijms, echtgenote van de emeritus-molenaar Jan Jochijms uit Groesbeek. Gevieren houden zij de molenaar tegen het licht. Gelukkige mannen, maar veel te lang van huis!*

We beginnen met een rondje voorstellen. De gastvrouw Suzan, 37 jaar, sinds 1977 samen en tien jaar getrouwd met Hans. Drie kinderen en, zoals ze zegt, 'met de molen gekomen'. Opgeleid voor lerares handvaardigheid, maar er nooit wat mee gedaan. Wel bezig geweest met keramiek. Heeft dat laten varen voor de drukte met de molen en het gezin. Of ze het ooit nog eens op zal pakken?

Mevrouw Jochijms is 70 jaar. Is 40 jaar getrouwd met Jan en heeft zeven uithuizige kinderen en negen kleinkinderen. Tot voor twintig jaar heeft ze bij de molen gewoond. Jan had de molen en zij het huis en de kinderen, als twee gescheiden banen. En nu zijn ze weer samen sinds Jan is gepensioneerd.

Marian is 31 en tien jaar getrouwd met Jan Tollenaar. Ze heeft twee kinderen. Haar beroep is ziekenverzorger, maar dat oefent ze niet uit. Ze werkt samen met Jan in het bedrijf en zit daar, stelt ze stralend vast, op haar plek.

Adrie tenslotte is 28, heeft twee kinderen en haar beroep van groepsleidster in een kinderdagverblijf behouden. Ze werkt veertig uur per week. Los van de verhalen die haar man Cock over de molen vertelt en de 'jongens' die geregeld over de vloer komen, heeft ze nog maar weinig band met het bedrijf.

## Slap van het lachen

Er is thee en er is krentenbrood. Met vlaggetjes versierd, vanwege koninginnedag die de dag tevoren is gevierd. De stemming is er ook. Herhaaldelijk liggen de vrouwen slap van het lachen over de tafel. Het kan ook niet anders, want het is me het volkje wel, die molenaars...

Neem de geboorte van mevrouw Jochijms derde kindje, 'ons Annie'. Ze had 's morgens al vroeg zo'n pijn. Zou-ie toch met alle geweld naar de molen. Nee, zei ze, bel nu de zuster maar. Dat wilde hij dan wel doen. De verloskundige kwam en twee uur later was de baby er. Om 9 uur stond vader Jan op het gemeentehuis om het kind aan te geven. De doop heeft-ie toen maar meteen meegeregeld, anders zou hij de volgende dag wéér zoveel tijd kwijt zijn. Het is toch erg!, roepen de drie anderen in koor...

Geen tijd hebben, altijd naar de molen willen... Als de vier muldersvrouwen één grief hebben dan is het dat. Te weinig tijd nemen voor het gezin – het komt in de schaduw van elke molen voor. Maar er zijn nuances. En verschillen in de manier waarop de wederhelft ermee omgaat, naar verderop blijken zal.

Voor mevrouw Jochijms stond van meet af aan wel vast hoe het lopen zou:

verteiding

# en naar de molen...'



zij verantwoordelijk voor het huishouden, Jan bezig met zijn molen. Af en toe bezoek mee de keuken in voor een kopje koffie. Maar de situatie bij Suzan thuis lijkt weinig minder ouderwets. 'Hans heeft het werk buitenshuis en ik ben binnen. Sinds ik niet meer in het winkeltje sta, ben ik verder van de molen af. Dat winkeltje doen ging nog wel, toen ik één kind had. Als er meer komen wordt het veel moeilijker. Ik vond het op den duur echt te veel worden.'

## Samen een molen

Marian: 'Jan en ik zijn pas vanaf 1988 voor ons zelf bezig. Daarvóór was Jan op de molen in Wervershoof en was ik thuis in Andijk. We hebben wel altijd fantasieën gehad, dat we samen een molen zouden hebben. Dat leek me leuk. In Wervershoof kon dat niet, dat was Adrie Peereboom z'n molen. In Birdaard is het ónze molen. Het is er ook nog iets meer-omvattend met een jachthaven en een kampeerterrein met trekkershutten. Die moet ik schoon houden. En ik doe de administratie.' En na een lach: 'Het is ook goed voor Jan dat ik er op die manier bij betrokken ben. Jan is niet zakelijk. Dat weet-ie zelf ook wel. Als Jan leuk zit te praten geeft-ie binnen de kortste keren alles weg. Ik heb toch veel meer.... nou ja, ik ben gewoon zakelijker.'

Suzan: 'Bij ons is dat in het begin ook geweest, dat ik er meer bij betrokken was. Maar Eep Top werkt nu bij ons. Met hem bespreekt Hans veel dingen en dan hoor ik vanzelf al 'n stuk minder..'

Marian: 'Ja, maar het verschil is of je wil samendoen of niet. Ik wil samen-doen. Ik heb twee kinderen, en het gaat vrij gemakkelijk. Als er meer komen dan weet ik het niet'. Ze zegt dat ze heel bewust heeft meegedacht voordat Jan en zij de overstap maakten naar Birdaard, de stap in het duister. En zo'n stap is het echt geworden, met pijnlijke momenten en een mislukking levendig in het verschiet.

## Zelf toegelaten

Heeft Suzan voor haar gevoel ook zo'n dergelijke stap gemaakt?

'Toen ik Hans leerde kennen had hij al een afgerond idee van hoe hij het voor zichzelf in wilde richten. Hij wist al van de molen hier in Wageningen. Hij begon er als vrijwilliger, maar toen al zat dat eigen bedrijf in zijn hoofd. Hij had ook voor mij al een rol. Hans vond het altijd zo gezellig als hij op een molen kwam, dat hij bij de molenaarsvrouw in de keuken een kopje koffie kon gaan drinken. Die taak had hij mij toege-dacht. Ik zei dan: zo'n vrouw wil ik niet worden, maar ik moet eerlijk zeggen dat ik het toch grotendeels wel ben geworden...'

Heeft ze teveel moeten inleveren?

'Ja, voor een deel. Maar ik heb het ook zelf toegelaten. Je wilt met die man optrekken en aan die man zit een bedrijf vast. Hier en daar probeer je voor jezelf wat ruimte te krijgen. Dat is toch iets waar ik jaren mee ben bezig geweest... Ja, Hans weet zo heel zeker wat hij wil. Als ik op die manier van hem zou aankondigen, dat ik dit of dat ging doen, zou hij zeggen: ja, hé je kan niet om vijf uur naar 'n receptie gaan. Want hoe zit het met m'n eten? Hij zal het zo niet zeggen, maar zo voel ik het wel.'

Mevrouw Jochijms: 'Ik ben altijd overal alleen naar toe geweest. Was er iemand gestorven of zo, zei Jan: Ga jij nou naar de kerk..'

Marian: 'Ik eis wel een boel van 'm, geloof ik. Maar ik denk dat dat één van

de redenen is waarom ik actief wil deelnemen in het bedrijf. Alleen zó kan ik gemakkelijker accepteren dat Jan zes dagen op de molen zit. Ik weet ook wel dat dat nodig is — dat maakt het ook zo frustrerend; jij bent altijd degene die zeurt.' Gedicteerd: 'We beginnen straks met een vrije middag. Anders komt 't niet goed.'

Suzan: 'Oh, dat is iets, daar ben ik ook al jááren over bezig. Alleen de zondag vrij is te weinig.'

Marian: 'Precies. Ik zit soms echt op z'n nek. Ik doe die administratie. Maar eigenlijk wil ik in ruil daarvoor, dat hij meer uren vrij maakt (..) Ik moet accepteren dat hij altijd weg is. Ik had niet in de tijd van mevrouw Jochems moeten leven...'

## Flexibel te regelen

Adrie Zoutendijk lijkt minder afhankelijk van haar mans werkdrijf.. Er zijn 'harde' afspraken. Ze zegt: 'Op De Vrijheid valt gewoon een aantal dingen flexibel te regelen. We zijn in de situatie, dat er meer molenaars zijn. Daardoor had Cock de kans zijn werktijden aan te passen. Hij brengt de oudste naar school en haalt die ook weer op...'

Suzan: 'Dát is 'n moderne molenaar. Prachtig!'

Adrie: 'Bij ons worden twee beroepen ook echt samengevoegd. Ik heb net als hij aardig wat vergaderingen 's avonds. Maar we hebben gezegd: we gaan niet veel met oppassen werken. Dat betekent, dat er altijd een van ons tweeën thuis moet zijn. Cock neemt dan administratie werk mee naar huis. We zijn om en om 's avonds weg, zo ongeveer. Het is een heel georganiseerd.'

Maar ook Adrie is niet bij machte om het altijd in de hand te houden. 'Dan staat-ie na tafel op, schuift de stoel aan en zegt: ik loop nog héé! eventjes naar de molen! Dat is een gevleugeld woord. Daarmee maakt-ie het legaal om uren weg te blijven.'

De andere juichen bijna van herkenning. Precies, roepen ze, dat doet die van mij net eender!

'Ja', gaat Adrie verder, 'en als het dan vervelend weer is... dan kijk ik 'ns uit het raam om te zien of er nog licht brandt op de molen en dan denk ik na anderhalf uur: hij heeft gezegd 'even weg'; het zal toch wel goed gaan?'

Maar ze is nooit gaan kijken. Ze laat de kinderen niet alleen.

Suzan: 'Ik heb dat wel gedaan. Ik ben gaan kijken.'

Marian: 'En of ik het ken! Bij ons is de motorsteen 'ns uit elkaar geklapt. Sindsdien ben ik vaker ongerust. Als het dan 's avonds donker is en hij blijft lang weg...'

Mevrouw Jochijms is zelf nooit gaan kijken. Zij stuurde er een kind op af.

## Voet in het gips

Het onderwerp is onuitputtelijk. In geuren en kleuren vertelt mevrouw Jochijms haar vakantie-avontuur van twintig, vijftwintig jaar geleden. Vader Jan bracht het hele spul op 'n zaterdag naar België, zijn vrouw en zeven kinderen. Kamperen aan een meer. Op maandagochtend kondigt hij doodleuk zijn vertrek aan. Wat nou vakantie? Hij moet toch zeker naar de molen! Maar ik dan, roept zijn vrouw vertwijfeld uit, wijzend naar haar voet in het gips. Verwacht hij dat zij als gehandicapte in haar eentje zeven kinderen in een tent kan verzorgen?

Marian heeft ook een verhaal. Jan komt nooit op tijd voor het avondeten. Dus eten Marian en haar twee kinderen samen. Voor vader moet het eten opgewarmd. Maar opwarmen vertikt ze, dat doet-ie zelf maar. 'Werd ik voorzichtig gebeld door Jan z'n moeder. Ze had gezien, dat Jan z'n eten altijd koud was en of ze 'm nu een magnetron-oventje mocht geven, dan kon die stakker zijn



prakt daarin opwarmen. Het moederhart, weet je wel. O! zei ik. Dan kan meneer nog later thuishkomen. Maar hij heeft er nog geen misbruik van gemaakt.'

Als het gelach is uitgewoed, komen ze terug op Marians avontuur in het hoge noorden. Toen mevrouw Jochijms trouwde voegde ze zich in een leven waarin de molen de bepalende factor was. Suzan zag haar Hans zijn leraarsbaan geleidelijk afbouwen terwijl het

aantal bakkerklanten van de molen toenam. Adrie trouwde met een man wiens salaris verzekerd was en is door de stichting waarbij hij in dienst is. Maar Marian, die zag haar man van de ene dag op de andere geplaatst voor de opdracht een molen zonder afnemers tot een bloeiend bedrijf te brengen. Spannende tijden? Dat mag je wel zeggen, snuift Marian.

'We hadden de mazzel dat we het huis in Andijk goed konden verkopen. Op dat geld konden we interen. En aanvankelijk werkte Jan nog drie dagen per week in Wervershoof. Maar als er niks van de grond komt, dan is het geld gauw op. Daar word je chagrijnig van. De familie helpt, maar dat wil je niet. Dan maar de markten af om meel te verkopen. En ik dacht erover om terug te gaan in m'n oude beroep, bejaarden of zieken verzorgen. Terwijl je juist dan al je energie nodig hebt om in die molen te stoppen...'

Suzan: 'Ik denk dat jullie nu een goed gevoel hebben, nu je echt samen met de molen bezig bent.'

Marian: 'Enorm. We waren al met die markt aan de gang toen de eerste grote klant kwam. Dat gaf opluchting. Je krijgt hoop. Dat is gek hoor: als je het geloof begint te verliezen. Ik hoor het Jan nog zeggen: Die stomme molen! Wat stelt het nou eigenlijk voor! De hopen dingen die op je af komen in die toestand: mensen die meel verkopen tegen prijzen waar je nooit tegen op kan. Er was best een markt voor meel, maar die was goed verknald. En voordat je dan zover bent, dat de bakkers inzien dat jij wel betere kwaliteit te bieden hebt! Ook háár kwaliteit? 'Ja. Nou zeker. Ik stop overal mijn neus in het brood. Het is ons inkomen moet je rekenen.'

Om dat inkomen te verwerven werkt Jan zes dagen in de week tenminste tien uur lang. Hij is de kampioen, de anderen doen met minder toe. Maar allemaal meer dan een gewone werkweek. Omdat het kleinschalig is. En omdat het om een eigen bedrijf gaat, ook al is het formeel een stichting. Vakantie is er ook maar mondjesmaat bij...

## Lekker in z'n vel

We naderen het einde van de zitting. Suzan probeert haar leven samen te vatten. 'Je bent', zegt ze, 'in een periode van je leven, dat je een gezin opbouwt. Tegelijk moet er een bedrijf van de grond komen en tegelijk hebben we ook nog dit huis gebouwd. Er is dus veel te veel tegelijk nodig. Tien jaar

geleden zei Hans: als we de molen aan het draaien hebben, dán krijgen we tijd. Maar zo zijn er telkens weer van die dingen...'

Adrie, de rol van Cock spelend, 'Ja, we hebben het nú even druk. Maar over twee maanden...' De anderen vullen aan. Even de silo's zetten en dán is er tijd. Eerst de mengketel plaatsen en dan breken de gouden tijden aan.

Maar ze onderbreken zichzelf. Adrie zegt: 'Laten we het positieve niet vergeten. Dat die jongen lekker in z'n vel zit, dat is toch positief?!' En dan vallen ze opnieuw over elkaar heen, nu met de aandoenlijkheden van hun geliefden. Marian herinnert zich de tijd, dat Jan nog student sociale geografie was. 'Als



ik van m'n werk thuishkwam zat-ie aan tafel met zijn boeken. Maar ik had wel gezien dat hij ze gauw gewisseld had met een boek dat eronder lag — een boek over molens. Hij was er altijd mee bezig — dit had geen andere weg kunnen gaan.'

Suzan vertelt dat Hans zijn leraarsbaan verfoeide en elk half uur vervloekte dat hij niet op zijn molen kon zijn. Voor Cock den Uyl is er niets belangrijkers dan de kwaliteit van het meel. En mevrouw Jochijms zegt vertederd dat haar Jan toch zo van zijn molen hield.

*Marian krijgt schitterende ogen. We moeten ons voorstellen: Birdaard. Elf-honderd mensen in het vlakke Friese land onder een wijde hemel. Geen naddrukkelijker blikvanger dan de forse molen De Zwaluw. 'Als er zo'n strakke noordoosten wind over het veld staat', zegt ze, 'dan wordt Jan helemaal bevangen. Dan heb ik Arie naar school gebracht en dan roept-ie. Heb je 'm zien draaien? Heb je 'm gezien?!' Ja Jan, dan heeft ze 'm gezien. En dan houdt ze van je. Is dat niet simpel en erg mooi?*



KAPELLENERSTRASSE 14 - 4171 GELDERN  
(WEST-DUISSLAND)

**SEDERT 1908**

LEVERING VAN  
ALLE SOORTEN

## **KUNST- MAALSTENEN**

VOOR WIND-,  
WATER- EN MOTORMOLENS

OOK **SIERSTENEN**  
(SEMI-BLAUWE STENEN)

*OP DE KUNSTSTENEN  
5 JAAR GARANTIE*

OOK LEVERING VAN  
**BLAUWE BASALT LAVA  
MAALSTENEN**

Voor Nederland nadere inlichtingen bij

**I. J. DE KRAMER - TEL. (070) 274289**

## **KUNSTMOLENSTENEN**

**ZOWEL MET ZACHTE UITSLAG ALS MASSIEVE,  
KUNNEN WIJ U NAAR KEUZE LEVEREN.**

Onze maalstenen worden vakkundig afgewerkt, vooral ook het scherpen en het goed onder de rij brengen.

Ook is in ons bedrijf gelegenheid, voor hen die daar prijs op stellen, om onze stenen te zien malen.

Ook voor nieuwe Duitse blauwe stenen kunnen wij u van dienst zijn.

Voor verdere inlichtingen graag bereid.



**A. H. KEES**

**KUNSTMOLENSTEENFABRIEK  
EN MOLENAARSBEDRIJF**

VALKENSWAARDSEWEG 3, 5595 CA  
LEENDE  
TELEFOON (04906) 1207

## **PAPIEREN ZAKKEN**

voor ambachtelijk  
gemalen granen  
uit voorraad leverbaar:  
afm. 50 x 90 cm.,  
onbedrukt.

Sterk concurrerende  
prijzen voor het maken  
van zakken volgens uw  
opgave van afmeting en  
druk.



Handelonder-  
neming  
**M. de Cort B.V.**  
Beneluxstraat 10  
5061 KE  
OISTERWIJK  
Telefoon:  
04242-83125

# Topkwaliteit als basis voor voeding.



Het verwerken van granen en graanprodukten voor menselijke consumptie en voor diervoeding is een specialisme, dat als sinds 1840 door Arie Blok te Woerden bedreven wordt.

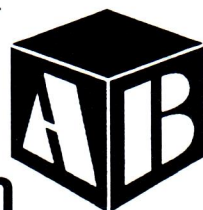
Het bedrijf is inmiddels uitgegroeid tot een uiterst moderne fabriek, waar hoogwaardige produkten op wetenschappelijke basis bewerkt worden. Naast het assortiment Rundveevoeders, Melkvee-balansvoeders, Varkensvoeders en Pluimveevoeders levert Arie Blok ook specialiteiten als Rundveekoeken, Ekologische voeders, Hippostar paardevoer, Kleindiervoeders, Granen en Graanprodukten en 'speciale samenstellingen'.

Uitlevering geschiedt in bulk, Arie Blok- of blanco zak, of onder 'private label'. Geen wonder dat steeds meer afnemers kiezen voor produkten met die vertrouwde naam...

**voedingsspecialist voor  
handelaar en producent**

Voor meer informatie: tel. 03480 - 74 911

**Arie Blok  
Woerden**



**Mengvoeders  
Graanprodukten**

15 JAAR AMBACHTELIJK KORENMOLENAARSGILDE

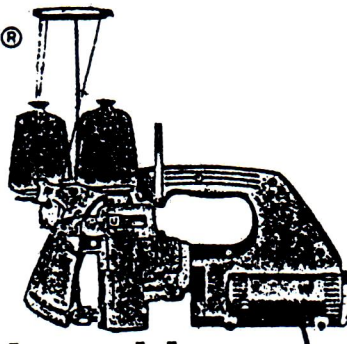
**Graanhandel „Trigo”** B.V.  
POSTBUS 1174 - 3300 BD DORDRECHT (HOLLAND)

**Al 20 jaar leverancier  
van goede baktarwe.**

**Telefoon: 078-174233**

*Union Special*<sup>®</sup>

Fa. DENA  
Postbus 209  
8250 AE Dronten  
Telefoon 03210 - 187 26  
Telefax 03210 - 187 28



**zakkennaaimachines  
onderdelen en garens**

*Vele soorten hardhout o.a.*

**AZIJNHOUT  
GROENHART  
POKHOUT**

AMSTERDAMSCH  
FIJNHOUTHANDEL  
Minervahavenweg 14  
1013 AR Amsterdam  
tel. 020-828079

**Voor meelzakken  
en zakband  
naar**

**Van Randeraad's  
Zakkenhandel**

Zuidzijde 118 a  
2411 RW BODEGRAVEN  
Telefoon (01726) 16139  
's Avonds na 18.00 uur:  
telefoon (03488) 614



# Ambachtelijk Korenmolenaarsgilde

SEKRETARIAAT  
POSTBUS 3086  
3101 EB SCHIEDAM  
GIRO: 36 102 63

Schiedam, 1 juni 1991

Geachte Donateur,

Het is een genoegen u hierbij het jubileumnummer toe te zenden van "Van Haver tot Gort".

Dit jaar vieren wij het 15-jarig bestaan van onze vereniging en om daaraan enig cachet te geven staat de honderdste uitgave van ons verenigingsblad geheel in dat feestelijk teken.

Later in het jaar zal het derde lustrum ook op nog andere manieren worden gevierd. U zult daar tijdig van op de hoogte worden gebracht.

Dat het Ambachtelijk Korenmolenaarsgilde deze gedenkwaardige leeftijd heeft bereikt komt niet alleen door de inzet van de aangesloten korenmolenaars. Wij weten dat wij onder een grote groep belangstellenden veel goodwill hebben verworven voor onze doelstellingen. Zo krijgen wij de hulp van enkele honderden donateurs, die onze inspanningen om steeds meer wind- en watermolens te laten floreren daadwerkelijk ondersteunen.

Zonder die financiële bijval zouden wij een aantal activiteiten niet kunnen uitvoeren. Tot die activiteiten behoort onder meer de uitgave van ons periodiek "Van Haver tot Gort".

**Wij zouden onszelf een slechte dienst bewijzen als wij de viering van ons 15-jarig bestaan niet aangrepen om onze afhankelijkheid van donatiegelden nog eens onder uw aandacht te brengen.**

Indien u ons al langer met een bijdrage ondersteunt willen wij u vragen daarmee vooral dóór te gaan.

Een verenigingsorgaan is een belangrijk instrument om de leden blijvend te motiveren en inspireren. Wij zullen er alles aan doen om het blad in de komende jaren inhoudelijk nog beter te maken.

Mocht u tot dusverre nog niet hebben overwogen om u als donateur aan te dienen, doe dat dan nu. Onze vijftiende verjaardag lijkt ons de uitgelezen aanleiding voor een dergelijk cadeau. U draagt op die manier substantieel bij aan het bereiken van ons doel: dat het prachtige vak van korenmolenaar blijvend kan worden uitgeoefend op molens die hun oorspronkelijke bestemming - malen op wind- of waterkracht - weer hebben teruggekregen. Het gebruikelijke donatiebedrag is f 30,00 per jaar, maar het spreekt voor zich dat wij erkentelijk zijn voor iedere bijdrage van uw kant.

In de hoop iets van u te mogen vernemen,

Met vriendelijke groet



C.A. den Uyl, penningmeester

P.S. Hierbij ingesloten vindt u een acceptgirokaart.

-----

Ja, ik kies voor de korenmolen en word daarom donateur van de vereniging Ambachtelijk Korenmolenaarsgilde.

Naam:.....

Adres:.....

Postcode:..... Plaats:.....

Datum:..... Handtekening:.....

Deze bon opsturen naar: A.K.G. Postbus 3086, 3101 EB Schiedam.